

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Solidaritet - mod oprustningen

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1980

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VS1987

DET KONGELIGE
BIBLIOTEK
- 5 FEB 1981
NORD

Solidaritet

Udgivet af partiet Venstresocialisterne

- MOD OPRUSTNINGEN

Drastisk ændring i militær-politikken:

US-tropper og A-våben til Danmark - allerede i fredstid

Regeringen og Socialdemokratiet forsøger at afskyde og tilføre diskussionen om de meget vigtigende ændringer i stationeringspolitikken. All imens ligger planerne klar: Danmark skal modtage 3-4 eskadriller fly og ca. 30.000 soldater fra USA, og depoter med tungt materiel skal opføres.

Aftalen mellem USA og Danmark om at modtage 3-4 eskadriller fly blev allerede indgået i 1976, og i år er der til støtte for dette oplyst 5500 tons ammunition på flystationerne i Alborg, Karup, Væddel og Skovdestrup. Opbygningen af depoter skal afsætte de vestryske baser og er en del af en samlet aftale med de europæiske NATO-lande om modtagelse af i alt 25 eskadriller fly.

Og nu er der endnu mere vigtigende aftaler på vej, i USA overvejer man, bl.a. efter dansk anmodning, at tilføre Danmark omkring 30.000 soldater. For at det kan gå hurtigt, skal der bygges store depoter med tungt materiel bl.a. kampvogne. Hidtil har der kun været NATO-depoter med let vestisk materiel.

Tropperforstærkningerne skal ses i sammenhæng med NATOs planer om hurtig forsterkning i en krigssituation (Rapid Reinforcement). Indtil videre er der alene tale om dansk-amerikanske aftaler, altså aftaler ud over NATOs planlagte forstærkninger.

Det afgørende er, at tropper- og flyforstærkningerne skal finde sted i en ikke nærmere bestemt "krigs-

situation", dvs. allerede i fredstid. Det er et dobbelt brud på det hidtidige militærpolitik; dels vil der komme fremmede tropper i fredstid, og dels vil der med de amerikanske fly og tropper komme A-våben på dansk jord i fredstid. Dertil kommer så oplagningen af tungt krigsmateriel.

Dansk militær underlagt USA

Korsøkværnerne er uldt andet end beroligende! Risikoen for at der bliver kastet atomvåben i Danmark bliver væsentlig øget, da amerikanske tropper og A-våben i Danmark vil udgøre en væsentlig trussel mod Sovjetunionen i en krigssituation. Og det danske militær vil i endnu højere grad blive underlagt USAs udenrigspolitik, hvis angrebskurs er åbnet op igen efter stabens fald i Iran.

At USAs interesse for Danmark også skyldes muligheden for at bruge Danmark som et springbræt mod Sovjetunionen, siger ligeså i en rapport fra den amerikanske kongres' budgetkomité. Danmark er "strategisk placeret til støtte for NATO-luftangreb mod

de vigtige sovjetiske værfter i Østersøen" (Zakheimrap, side 22).

Samtidig vil depoterne gøre det langt lettere for USA at gribe militært ind, hvis politiske uroligheder skulle true kapitalen af forevældens i Danmark.

Formindsket indflydelse

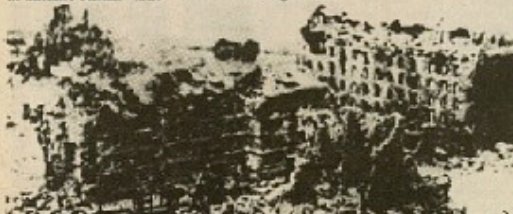
Endelig vil regeringens mulighed for at sige nej til forstærkningerne blive udbøjet yderligere, og dermed vil også de progressive kræfters mulighed for at få indflydelse via et folkeligt pres være formindsket. For det første fordi en "krigsituation" kan være hvad som helst. Det kan være en politisk eller militær krise helt uden for NATO-området, f.eks. en "Afghanistan krise", der giver anledning til overførsel af amerikansk militær.

For det andet vil opbygning af tungt materiel i Danmark betyde, at USA kan lægge endnu større pres på den danske regering. Og for det tredje vil tropperne og flyene, når og hvis de bliver overført, være under allieret eller amerikansk kommando, og dermed uden for enhver dansk kontrol.

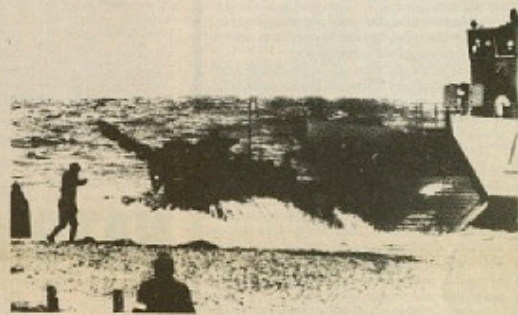
Det er nu denne farlige og reaktionære udvikling skal stoppes. Alle kræfter må sættes ind på at bekæmpe den øgede militarisme og imperialisme i USA og NATO.

Nej til tropper, fly- og depotaftaler

Nej til A-våben

Tilførselsvæbren af amerikanske A-våben, fly og tropper på dansk jord vil udgøre en trussel mod Sovjetunionen i en krigssituation. Risikoen for at Danmark bliver indsat for atomangreb er væsentlig øget.

Amerikanske marinesoldater øver sig i landingsøve på den jydskt vestkyst.

Militæret skal forsvare borgerskabet

Det danske militær skal forsvare Danmark mod angreb fra Warszawa-pagten. Derfor må militæret være så stærkt som muligt. Et militær, som kan holde skansen, indtil der kommer NATO-forstærkninger fra andre lande.

Sådan er den officielle danske politik, som både militærets chefer, de borgerlige og Socialdemokratiet er enige om. Nu forhandles man endnu om overførsel af fremmede tropper, og det viser endnu tydeligere, hvordan det danske militær er en del af NATO-militæret.

Der er ikke nogen selvstændigt "nationalt" forsvaret. Det ville være totalt umuligt for det danske militær at forsvare sig overfor et militært angreb fra USA, England, Vesttyskland m.fl., på samme måde som et europæisk land heller ikke vil kunne forsvare sig mod Sovjetunionen. Dette sker på grundlag af det såkaldte samarbejde mellem landene indenfor de to militære alliancer.

NATO's generalstaber ved

ten og venstrefløjens står svagt i de vestlige lande. Derfor er det ikke nødvendigt at bruge militæret til at nedkæmpe strejker og politiske demonstrationer. Men hvis venstrefløjens og dermed store dele af arbejderklassen træder systemet, kan borgerskabet indtaste militæret, sådan som det serest er sket i Tyrkiet. For de fleste vesteuropæiske lande skabtes der kommunale militære planer, der skal sikre det kapitalistiske system mod at blive omstyrret.

For at blive kontrol med situationen har både militæret og hjemmerværnet en efterretningstjeneste, der driver spionage mod den danske venstrefløj. Man indsamler oplysninger om aktive på venstrefløjens, om organisationer og faglige militante arbejdsere.

Et redskab for imperialismen
Men militæret har også en funktion på bagenden

Et redskab mod venstrefløjens
I dag har borgerskabet magt

Udgivet af partiet Venstresocialisterne
 Blågårdsvej 32, 2200 N
 Tlf.: (01) 35 44 44, kl. 13-18
 Sats: Venstresocialisterne
 Tryk: SP-Bladforlag A/S
 Avisen er redigeret af
 VS' militærpolitiske gruppe
 Ansv. red. Hans Erik Rasmussen
 December 1980

Til kamp mod militarismen og imperialismen

Militarismen og imperialismen marcherer frem mod USA i spidsen. For nylig har Reagan bebudet endnu større forhøjelser af det amerikanske militærbudget. I Europa skal der stationeres nye A-raketter og flere NATO-lande hæver deres militærbudgeter.

I Danmark skal der være nye store depoter, mens borgerkabet og højreflyvpartierne kræver 3 pct.-stigning på militærbudgetet.

Der er meget der tyder på, at den kolde krigs spøgelse vil gå igen i første omgang. Denne opstilling kræver, at alle antimilitarister og antiimperialister styrker kampen mod militarismen og imperialismen.

Stærk kampen mod militæret - i fredsbewægelserne, fagforeningerne, arbejdsledelsebevægelserne, soldaterbevægelsen og andre steder, hvor du færdes.

I disse tider der er en række freds- og antiimperialistiske bevægelser af lokal eller landsdækkende karakter. Vi må, på trods af at de kan være partielle eller religiøse orienterede, arbejde for, at disse bevægelser aktivt vil rejse en slagkraftig, militært bevægelse mod oprustningen.

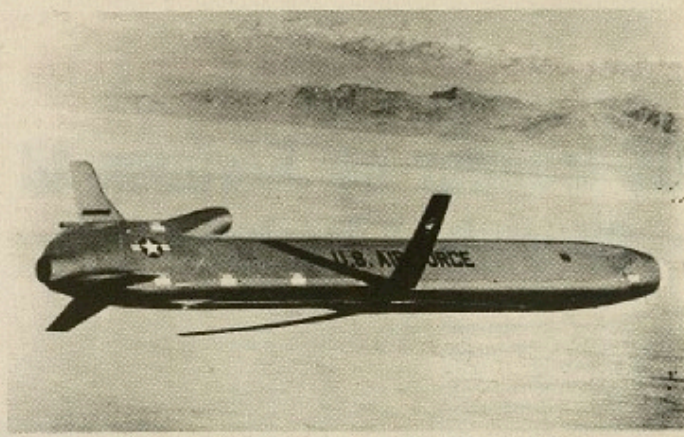
Det er samtidig nødvendigt, at arbejdet i besættelserne knytter an til fagbevægelsen og soldaterbevægelsen. Det er vigtigt, at vi alle rejser kampen indenfor vores fagforeninger, så vi kan få et klart nej til våbenproduktion, rejse krav om nedskæringer på militæret og stop for yderligere NATO-sammordning og oprustning.

Det er vigtigt, at største soldaterbevægelsen, Delt for at styrke de værnepligtiges kamp for bedre levevilkår og en selvstændig organisering, og dels for at styrke de antimilitaristiske diskussioner blandt de menige. For netop soldaterne er de eneste, der faktisk kan nægte at deltage i borgerkabetets militære overgreb.

For en aktiv antimilitaristisk og antiimperialistisk kamp

IMPERIALIS

Sovjetunionen "skal ikke alene få lov til at bestemme kamppladsen". Dermed kan de 372 nye A-raketter blive Cruise-missiler, der skal stationeres i Vesteuropa, give USA rygrykningen for en egentlig militær indtåg i den 3. verden.

NATO rustet sig...

NATO har ideer om de sidste par år arbejdet på at styrke de enkelte landes militær kræfter. Formålet er at opnå en samlet militær styrke, der på praktisk talt alle områder kan overgå Warszawa-pagters militære styrke.

Warszawa-pagters konventionelle styrke er i antal lidt større end NATOs, men hvis man ser på kvaliteten af disse styrker, er NATO i dag overlegen i kraft af mere avancerede våben. Endnu mere tydeligt er NATOs teknologiske forspring på atomvåbensområdet (flere sprængladninger, mere precision, mindre afbrus).

Dette forhold er vigtigt at holde fast i, når man iagttager den nye NATO-oprustning. For man kan ikke forklare den med at Warszawa-pagten militært er blevet stærkere end NATO.

Det har der på intet tidspunkt været tale om. Der er derimod tale om at NATO alvordigt ønsker et forøget forspring til Warszawa-pagten for på denne måde at kunne lægge et forøget pres på først og fremmest Sovjetunionen. Et politisk og militært pres, der skal tvinge Sovjetunionen til at opgive sin støtte til en række politiske regimer og antiimperialistiske befolkningsbevægelser i den 3. verden.

Dette regimer og befolkningsbevægelser antager det amerikanske og vesteuropæiske borgerkabet økonomiske og politiske interesser i denne del af verden. En opgivelse af den sovjetiske støtte til de antiimperialistiske kræfter vil betyde en svækkelse af betingelserne for den fortsatte kamp. Et vigtigt middel til dette er, at oprustningen i Vesteuropa tvinger Sovjetunionen til at bruge flere ressourcer og militærstyrker til det militære forsvær i Østeuropa.

Øget NATO-samarbejde

Indenfor de sidste par år har NATO-landene arbejdet kraftigt på at øge deres krigsbereidskab og samordne deres militær. Der foregår stadig bygninger store fællesøvelser indenfor NATO. Det skal give NATO en stærkere militær slagkraft.

De enkelte landes militær indrømmes i højere grad under fælles beslutninger og projekter, og man tager stadig mindre grad om nationalt forsvær i militærplanlægningen. Danske soldater skal ikke specielt føle sig det danske territorium, men derimod NATO-landenes territorium (afskærmningen af Vestsjælland). Det øgede samarbejde

kan f.eks. ses i indkøbet af et fælles luftbæret værdsels- og kontrolsystem (der består af et større antal fly, der er udstyret med radar, disse fly er opbygget til at kunne koordinere fælles kamphandlinger).

Men det væsentligste udspil fra NATO i den kommende tid bliver en plan for troppeoverførsel fra USA, Canada og England til en række vesteuropæiske lande. Der vil blive tilkaldt de enkelte lande et nærmere fastsat antal tropper (amerikanske tropper), således at man på forhånd kan oplagre ammunition og materiel.

Derudover har man oplyst om, at det hurtigt at kunne indtætte disse tropper i kamphandlinger. Og for at sætte trussel bag ønsket man med at overføre tropperne i en krisesituation.

Amerikansk pres på Vesteuropa

Indenfor NATO er det først og fremmest USA, der fungerer som drivkraften bag den nye oprustning. Den amerikanske oprustning, der har antaget et væsentligt tempo, ledages af et stærkt pres på Vesteuropa. Det amerikanske pres består i at få de enkelte landes regeringer og parlamenter til at efterleve NATO-beslutningerne om:

- en årlig stigning i militærbudgetterne på 3 pct. (fuldt inflationskorrekt)

- afaler for troppeforstærkning og oplagning af amerikansk krigsmateriel - udstationering af 372 taktiske atomraketter i vesteuropæiske lande.

Bag presset ligger det amerikanske krav om at Vesteuropa må påtage sig større forpligtelser i sit forsvær. USA vil ikke risikere et sovjetisk angreb ved at forsvare Vesteuropa, hvis ikke de vesteuropæiske lande selv opretholder en stærk forsværslinje.

Samtidigt skal Vesteuropa spille en mere aktiv rolle i opførelsen af det imperialistiske system. Vesteuropa skal forberedes på også at kunne deltage i det militære forsvær af olieforeningerne i Mellemøsten.

At der er tegn på dette underbygges af at NATO i begyndelsen af 1980 diskuterede Afghanistankrisen. For USA drejer det sig om at få Vesteuropa til at bakke mere behjertigt op bag den hårde kurs, som USA har foretaget overfor Sovjetunionen.

Det er i den forbindelse at den amerikanske forsvarsminister Harold Brown i januar 1980 udtalte, at USA vil forbeholde sig retten til at advise en konflikt med Sovjetunionen, opstået omkring Den persiske Golf, til Europa, fordi Sovjetunionen "skal ikke alene få lov til at bestemme kamppladsen".

SMEN RUSTER SIG

Terrorbalancen skal have et skud for boven

- USA sætter nu på et massivt atom-forspring

USA har været den førende part indenfor atom-oprustningen, lige siden i løbet af 1940'erne blev startet i øerne efter 2. verdenskrig.

Men USA har ikke været i stand til at bryde den "terrorsbalance". Det har sket sig, fordi Sovjetunionen har opbygget på atomvåbenområdet i det samme tempo som USA.

"Terrorbalancen" har betydning, at ingen af parterne har villet starte en atomkrig, fordi en atomkrig vil være afslættende for både USA og Sovjetunionen.

MX-raketprogrammet

Indledt er det i dag stærke kræfter i Pentagon og indenfor militærindustrien, der forsøger at fremsige den nye "terrorbalance", således at USA får et massivt forsprog på atomvåben.

Det nye MX-raketprogram skal give USA en militær overlegenhed. MX-raketprogrammet skal bestå af 20% atomraketter med hver 10 uafhængige atombomber (hver bombe 25 gange større end Hiroshimabomben) og konstrueres således, at modparten ikke har mulighed for at kende hver enkelt raketts placering.

Strategien bag MX-raketprogrammet er at give USA muligheden for at rente et overraskelsesangreb på Sovjetunionen og samtidig få mulighed for at modtage svar på Sovjetunionens angreb.

Selv om USA med MX-raketterne vil have opnået en væsentlig overlegenhed, vil man dog neppe i praksis kunne løse et sådant overraskelsesangreb uden selv at lide store tab.

Men MX-raketterne vil være en alvorlig udfordring for de sovjetiske magthavere. For USA vil vide at bruge denne militære overlegenhed til at lægge en hårdt politisk pres på Sovjetunionen og i højere grad diktere sine betingelser.

Men den amerikanske oprustning består ikke kun i nye strategiske atomraketter. En farligere udvikling på atomvåbenområdet er de mindre, taktiske atomvåben. De skal anvendes i lokale krige og udretter ikke samme ødelæggelse som de strategiske. I en krig vil man derfor anvende disse våben på et tidligt tidspunkt, mens man har været tilbage for at

anvende de strategiske atomvåben på de største ødelæggelser.

Ny kold krig

Oprustningen har ført de bedste betingelser gennem en stærk koldkrigsstemning i USA. Det har lagt bunden for en genindførelse af værnepligten, der vil øge antallet af amerikanske tropper

betydeligt. Dertil kommer oprettelsen af et stort ekspeditionskorps på 100.000 (som er omtrent så stort som i 1950'erne).

Valget af Reagan er en klar følge af den koldkrigsstemning, der er sket igen i USA, og som har lagt SALT-2 ratificeringen i sørenden. Sammen med Reagan er der i kongressen sket et højreskred, der vil begunstige det militærindustrielle kompleks yderligere, og som kræver en fremtidig SALT-aftale på et helt andet for USA presset grundlag.

Den kraftige oprustning har dog positive betydning, at der er sket en kraftig opblomstring indenfor forsvarsbevægelsen. Det er også klart at genindførelsen af værnepligten af alle unge mdp. senere genindførelse af værnepligten har medført en kraftig modstand blandt disse.

Men disse bevægelser står overfor stærke kræfter i det amerikanske borgerskab, der ønsker at se konkrete beviser på at USA kan demonstrere sin ledelse som svar på enhver konflikt, der opstår, og som potentielt truer amerikanske økonomiske og politiske interesser.

USAs nye læderhalse

Et korps af læderhalse er det amerikanske modtræk mod oprør og konflikter i den 3. verden.

Rapid Deployment Force kaldes det nye ekspeditionskorps, der skal bestå af 100.000 mand fra alle 3 værn (hæren, marinen og flyvåbnet) og bliver uddannet til at kæmpe under alle tænkelige forhold.

Sammen med korpsets oprettes nye kampforsporth, der skal bringe tropperne frem til baser i nærheden af en kampzone.

Fra en flåde af våben-transportskibe vil tropperne modtage deres tunge materiel og ammunition. Våben-transportskibene vil USA stationere permanent i områder, der betragtes som mulige konfliktråder.

Indenfor de næste 5 år forventer den amerikanske regering at bruge mindst 35-40 mia. dollars på dette projekt.

Men hvorfor oprustes USA dette korps? Har man i USA glemt Vietnam-krigens trausier?

Vietnam-traumet skal overvindes

Efter Vietnam-krigen var det den fremherskende opfattelse i regeringskabinetet, at USA kun skulle anvende sin militære styrke i større brandpunkter og undgå militær indblanding i mindre konflikter.

Men ovenpå i stedet "politiket" - nemlig at de stærke allierede lande som f.eks. Israel og Iran i Mellemøsten og Sydafrika i det sydlige Afrika. Denne opfattelse fik især støtte i de amerikanske forretnings- og finanskræfter. Det medførte, at USA ikke greb ind i Angola og Etiopien.

Under Carter-administrationen er denne opfattelse gradvist blevet svækket, efterhånden som det viste sig, at de antiimperialistiske kræfter ikke alle steder kan

ne passiviseres gennem lokale allierede. Og fra begyndelsen af 1979, da shahen i Iran blev styrtet, har Carter-administrationen og de amerikanske kapitalkræfter søgt mid på en kurs, der igen skal sikre amerikansk militær tilstedeværelse og kontrol overalt i den 3. verden.

Planen om Rapid Deployment Force blev første gang fremsat af præsident Carter i august 1977. Fra 1. marts 1980 er korpsets officielle oprettet, og dermed vil USA være i besiddelse af et stærkt militært redskab til at intervenere i alle dele af den 3. verden.

Korpset holdes i konstant alarmberedskab og kan i løbet af et par dage overføres til baser i vægfærdige lande, hvorfra de hurtigt kan indstævnes i kamp.

For USA drejer det sig om at kunne indstævne styrker allerede inden en konflikt eller national opstand, rettet mod amerikanske interesser, er opstået eller også at kunne nedstemme en national befolkningsbevægelse, så snart den forsøger at tage magten.

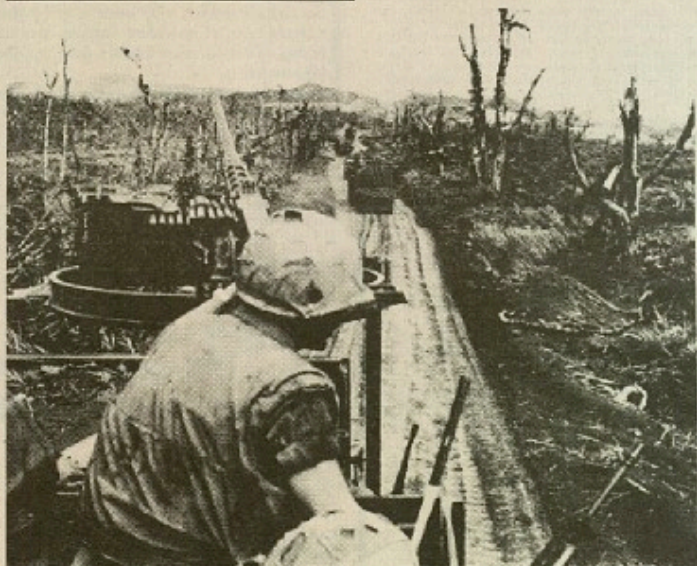
USAs svar på nye konflikter

USA råder i forvejen over interventionsstyrker på 215.000 mand (en del stationeret på en række baser og hangarskibe i den 3. verden), men foruden ved det nye ekspeditionskorps er at det kan indstævnes øjeblikkeligt til et hvilket som helst sted i den 3. verden.

Men sandsynligt i dag er at ekspeditionskorpsene vil blive anvendt i Mellemøsten, hvis de væsentlige olie-forsyninger bliver truet.

"Et forsøg fra en fremmed magt på at vinde kontrol over området ved Den persiske Fjeld vil blive betragtet som et angreb på vitale amerikanske interesser. Det vil blive slået tilbage med alle nødvendige midler, herunder militær magt."

Det var Carters budskab til kongressen i januar 1980. At brugen af militær magt ikke er blevet afsløret, da man havde "Operation Blyss" i et forsøg på at befri de amerikanske gidsler i Teheran. Og det kan ses af den ibenhed, hvormed USA styrer sig baser i en række arabiske lande, samtidig med at der sker en flådeforsøg i Det Indiske Ocean og Den persiske Golf.

US-mariner på vagt i Vietnam. USA skal igen spille rollen som verdens politibetjent for at kunne fastholde landene i den 3. verden, specielt Mellemøsten, under imperialistmagt.

Værnepligtige afslører lyssky våbentransport

Stort hemmelighedskræmmeri, da 5.500 tons fly-ammunition skulle luskes gennem Jylland

Kun de værnepligtiges hurtige reaktion sikrede, at offentliggørelsen nogensteds fik kendskab til en våbentransport af hidtil uset omfang gennem Jylland for nylig. 5.500 tons amerikansk fly-ammunition til tyske depoter i Jylland skulle luskes fra Esbjerg havn som led i den amerikanske oprustning. Det var værnepligtige fra Hversup Kaserne ved Ålborg, der blev udsat til at foretage den lyssky transport.

"Vi fik først besked om, at vi skulle deltage i en almindelig våbentransport, og vi fik indskærpet tavshedspligt," fortæller tidligere løjtnantskand fra Hversup, Henrik Munk. Da de værnepligtige - dagen før transporten skulle begynde - fik at vide, at det drejede sig om en NATO-transport, satte talsmændene sig straks sammen til møde. Her lovede de en udvalgte mod transporten - et papir,

som straks gik til prisen, udnævnt og suppleret. "Der skete for at sikre, at befolkningen fik at vide, hvad der skulle foregå," oplyser Henrik Munk. "At udvalget kom ud i øverste sikrede og også mod forfølgelse for at have brudt tavshedspligten," tilføjer han. **Fare for civile liv** Transporten blev mødt af en

De værnepligtige mødte på Hversup kaserne stjer nej til at transportere ammunition til amerikanske flydepoter.

svag, nærmest symbolisk, blokade i Esbjerg. Og havnearbejderne lossede bombene efter at de havde fået et tillæg, så lidt vi ved. Dermed var der åbnet op for, at 1800 vognladninger kunne rulle gennem det tyske landskab fra d. 11. til d. 20. september. Henrik Munk blev kort før transporten fjernet fra opgaven. Kommentarerne udnævnte sig, men var magtfulde. "For mig at se ville man

undgå kritik og blandt omkring transporten, som jo egentlig skulle foregå uden befolkningens viden. Derfor isolerede man mig." "Efter min mening er det meget vigtigt, at befolkningen får kendskab til transporten af den art - og få noget at vide om depoterne. Det er jo oplagt bombeland for såvel NATO som Warszawapagten i en krig - så efter hvem der kontrollerer området," siger Henrik Munk.

Han understreger de ubetydelige følger for civile sikkerhed, når depoterne er opbygget. "Bombing af depoterne vil selvfølgelig betyde fare for en masse mennesker." Han mener også, at danskernes mål rejser blandt de værnepligtige. "Det ville være et stærkt våben mod NATO-oprustningen, hvis de værnepligtige sagde nej til at føre transport til de depoterne."

Militærforlig i 81

De borgerlige massemedier er meget optaget af den del af forhandlingerne mellem Socialdemokratiet og de borgerlige, der handler om stigningen i militærbudgetet. Om det bliver Socialdemokratiets inflationsstikrede "indløsning" eller de borgerlige militærstikrede "procent-løsning". Derimod interesserer medierne sig ikke meget for det væsentlige i et kommende forlig - nemlig ændringen i den hidtidige stations- og atomvåbenpolitik. Det er også et omstridt punkt, der forenes hakket

igennem af bagløren. For det betyder oplagning af udsiddet krigsmateriel af en selv inden størrelsesorden, end der hidtil har været tale om. Det betyder stationering af amerikanske jagtbombere, udstyret med atomvåben, i en "orientationszone". Og endelig betyder det overførsel af to andre NATO-tropper til Danmark (og en række vesteuropæiske lande) i en "krisensituation". Disse ændringer hænger tæt sammen med de ændringer og den militære oprustning, der foregår inden-

for NATO. Hvad der binder Socialdemokratiet og de borgerlige sammen, er den ubestridte støtte til NATO-medlemskabet. Derfor kan vi også forvente at disse partier vil finde sammen om et forlig, der dels indebærer en stigning på militærbudgetet på et par procent (inklusive usikkert), dels indebærer en godkendelse af de nye depot- og forstærkningsplaner. Og det er også sandsynligt at partierne når til enighed inden 1. april 81, hvor en ny ændring skal træde i kraft.

Den voksende danske militærindustri

Der er i de seneste år begyndt en militarisering af den danske industri. Specielt "århundredets våbenhandel" - indkøb af 58 F-16 fly - har sat skub i den danske våbenindustri. Sammenlignet med de andre NATO-lande er den danske våbenindustri af beskedent omfang, men der er dog 40 danske virksomheder, der fremstiller krigsmateriel.

Den gældende danske våbenlov, der stammer fra 30'erne, tager tilgængelige licenser til kommercielle licenser. Krigsmateriel må ikke eksporteres til krigsførende lande, men der er så mange smuthuller og forfølgelsesmuligheder, at loven ikke er det papir værd, den er skrevet på. Eksporten af våben og krigsmateriel

af DISA, Per Ulfson, Chr. Rosing og Nes-Lindberg deltager i produktionen af F-16 flyene og har ordren på knap et milliard kroner. Alligevel blev omfanget af medproduktionen under det

hale denne nye, teknologisk avancerede sektor inden for dansk industri. VS er medstifter af dansk våbenindustri. Vi vil gerne være med til at finde nye arbejdspladser, men ikke for enhver pris. Fremstillingen af våben til brug for NATO-militærets under-

fra Danmark er vokset fra 12 mill. kr. i 1970 til 123 mill. kr. i 1977. Det var i forbindelse med indkøbet af Leopard-kampvogne, at der første gang blev tale om "medproduktion" i større omfang for danske virksomheder. Men først med F-16 flyene er der tale om en medproduktion i virkelig stor skala. Ti danske virksomheder - anført

lovede og forventede. Men opbygningen af en militærindustri i Danmark drejer sig ikke kun om F-16 fly. Chr. Rosing har for et lille års tid siden fået en NATO-orde på elektronisk materiel til 150 mill. kr. Industriarbejdet har meget energisk støttet opbygningen af

trykkende funktioner, vil vi ikke miste. Vi kan heller ikke acceptere den kontrol og sortering af arbejderne, der finder sted på de virksomheder, der fremstiller våben. VS siger: **Nej til militarisering af dansk industri!** Steen Peltz

Militæret skal ..

Fortæst fra forside

anden vigtig rolle indenfor NATO-landene. USA og en række vesteuropæiske lande, bl.a. Frankrig, Belgien og England sender militær til at opretholde den imperiale kontrol over store dele af den 3. verden. Det sker ved en hård undertrykkelse og kamp mod nationale befrielsesbevægelser i disse lande. Samtidig forsøger man at indlægge nye lande i dette system. For de vestlige lande har det betydning, at Sovjetunionen ikke yder støtte til nogle af disse befrielsesbevægelser. Og man arbejder på at reducere den sovjetiske indflydelse i den 3. verden.

Derfor lægger NATO-landene pres på Sovjetunionen. **Et redskab mod Sovjetunionen** Her er Danmark vigtig for NATO, pga. rollen som vagthold ved Østersøen. En meget stor del af den sovjetiske handels- og krigsflyde skal passere gennem de danske farter. Den fri passage er nødvendig for Sovjetunionen. Det danske militær skal spærre gennemsejlingen med mine - en spærning, der kun er effektiv, så længe man har kontrol med lyssternen. En kontrol, som bl.a. fly-depot og troppesafte-

ler mellem USA og Danmark skal sikre. Hvis NATO spærret helterne i forbindelse med en konflikt med Sovjetunionen et andet sted i verden, vil det være en alvorlig trussel mod Sovjetunionen. Hvis arbejderklassen og andre samfundsgupper imidlertid ikke skal blive offere for en krig, som kun bringer skade vil have interesser i, er det vigtigt at udvikle en anti-militaristisk bevægelse. Herunder en selvstændigt organiseret soldaterbevægelse, som ikke lader sig bruge af borgerskabet til krigsførelse og mod arbejderklassen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk